

ugentlig Fridag muligens blive anset for tilstrækkelig, og i saa Fald vilde man kunne nøjes med at ansætte 2 Betjente færre end ovenfor angivet.

Det tilføjes, at Indførelse i Horsens Straffeanstalt af Treholdssystemet med 8 Timers Vagt for hvert Hold formentlig retfærdigvis burde ledsages af en dertil svarende Formindskelse af den nugældende Tjenestetid for Opsynspersonalet ved de andre Straffeanstalter og altsaa vilde være forbunden med betydelige aarlige Udgifter ud over de ovenfor angivne.

Sluttelig bemærkes, at den ved en Indførelse af Treholdssystemet nødvendiggjorte Forøgelse af Betjentkorpset naturligvis vil medføre en Forøgelse af den Statskassen paahvilende Pensionsbyrde; om Størrelsen af den heraf følgende aarlige Merudgift har Ministeriet ingen begrundet Mening.

ad 2. Med Hensyn til Spørgsmaalets første Del bemærkes:

Reservebetjente anvendes kun i det Omfang, i hvilket det er nødvendigt for at skaffe de fast ansatte Opsynsbetjente den dem tilkommende Tjenestefrihed og under sidstnævnte Betjentes Sygdomsforfald og Tjenesterejser m. m. Da Reservebetjente saaledes kun anvendes til Tjeneste, der er nødvendig for Straffeanstaltens Drift, kan den stedfindende Anvendelse af Reservebetjente for saa vidt ikke indskrænkes. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om der bør meddeles nogle af Reservebetjentene fast Ansættelse som Opsynsbetjente, og om Anvendelsen af Reservebetjente paa den Maade kan indskrænkes, skal man bemærke følgende:

Selv om det maa erkendes for at være den heldigste Ordning i et Cellefængsel — hvilket ingenlunde er almindelig erkendt —, at baade de Betjente, som have fast Post i Fængselet, og de Betjente, der ere nødvendige til Afløsning af førstnævnte Betjente paa disses Fridage og altsaa have omskiftende Tjeneste, ere fast ansatte, saaledes at Reservebetjente kun anvendes under de fast ansatte Betjentes Sygdom og Tjenesterejser, gælder det samme i alt Fald ikke i et Fællesfængsel. I Tilfælde af, at Fangetallet i blot nogenlunde væsentlig Grad gaar ned — og hermed bør man altid regne som en Mulighed —, vil dette nemlig medføre Nedlægning af en eller flere Afdelinger og Inddragning af et dertil svarende Antal Betjentposter. Og i saa Fald vil der, hvis Ordningen er som ovenfor angivet, ikke blive Brug for en eller flere af de fast ansatte Betjente, medens disse naturligvis alligevel have Krav paa deres faste aarlige Løn ifølge Lønningsloven, idet de ikke saaledes som Reservebetjente kun faa Betaling for hver Dag, de indkaldes til Tjeneste. Den ovennævnte Mulighed for en Nedgang i Fangetallet er der saa meget mere Grund til at regne med, som Horsens Straffeanstalt, der for Tiden er fuldt optagen af Fanger, kan ventes at ville blive i nogen Grad aflastet, naar om et Aars Tid den nye Straffeanstalt i Nyborg tages i Brug. Hertil kommer yderligere, dels at Hedekampagnen i Sommerhalvaaret kræver en noget større Betjentstyrke end den, der er nødvendig i Vinterhalvaaret, dels at der bør regnes med Muligheden af, at en ny Straffelov vil medføre en Nedgang i Antallet af Personer, der afsone Strafarbejde, særlig Strafarbejde i Fællesskab i lukket Fængsel. Man maa derfor anse det for at være i Strid med Statskassens Interesser at indskrænke Anvendelsen af Reservebetjente ved Horsens Straffeanstalt gennem en Udvidelse af Rammerne for det fast ansatte Betjentkorps ved nævnte Anstalt.

Med Hensyn til Spørgsmaalets anden Del oplyses:

I Finansaaret 1910—11 have de anvendte Reservebetjente haft nedenævnte Indtægt:

Reservebetjent N. Sørensen	480 Kr.
— N. Bønnelycke	1,000 —
— Vind	990 —
— M. V. Jørgensen	1,000 —
— A. P. Olsen	980 —
— Svingholm	720 —
— Marius Nielsen	700 —
— Joh. Jørgensen	1,090 —
— Lichtenstein	690 —
— Mørch Steffensen	510 —

At overføre . . . 8,160 Kr.